

Blinken og Pompeo er enige: Død over syriske børn

30. marts (EIRNS) – Den alvorlige situation i Syrien er ved at blive en af de kritiske skilleveje i den intensiverede kamp mellem det britiske imperiums folkemorderiske politik og et nyt paradigme baseret på fred gennem udvikling. Efter ti års krigsførelse i Syrien, iværksat og orkestreret af Obama-administrationen med den hensigt at ruinere landet, bevæbne terrorister til at ødelægge dets sociale og politiske struktur, myrde dets statsoverhoved og plyndre dets råmaterialer – dvs. hvad George W. Bush gjorde i Irak og Obama gjorde i Libyen – balancerer nationen på randen af helvede. Halvfems procent af befolkningen er faldet tilbage i fattigdom (den højeste andel i verden). Der er kilometerlange køer for at købe et brød eller en liter benzin, og elektricitetsforsyningen i Damaskus er nede i tre timer om dagen. Selvom kampene stort set er forbi, er millioner af flygtninge ude af stand til at vende hjem på grund af ensidige amerikanske sanktioner, som forhindrer enhver genopbygning. Præsident Trumps udtrykte intention om at afslutte den ulovlige og onde krig blev fuldstændig afvist af de militære ledere, som angiveligt tog ordrer fra den øverstbefalende. Den eneste grund til at Syrien overlever som en suveræn stat er, at Rusland greb ind, deltog i en krig mod terroristerne og forsvarede den suveræne regering under præsident Bashar al-Assad.

Mandag afholdt FN's Sikkerhedsråd et forum om situationen i Syrien, hvor krigspartiets ondskab blev fuldstændig udstillet. Bidens udenrigsminister, Antony Blinken, der som viceudenrigsminister under Obama foreslog fuld krig og regimeskift mod Assad, talte for krig. I FN havde han frækheden til at fælde en tåre for det "syriske folks akutte behov, som vi har hørt beskrevet så malerisk i dag. Det er

klart, at disse behov, herunder at have nok at spise og adgang til medicin, ikke vil blive dækket af Assad-regimet". Ikke en eneste sjæl ved dette møde var uvidende om, at de amerikanske sanktioner har til hensigt at sikre, at Assad ikke er i stand til at brødføde sit folk.

Som oberst (pensioneret) Richard Black fortalte Schiller Instituttets konference den 21. marts: "Sanktioner gør intet andet end at angribe de uskyldige, de fattige, de hjælpeløse! De er den mest grusomme og barbariske type krigsførelse, som kan føres".

Den russiske viceudenrigsminister, Sergei Vershinin, svarede Blinken: "Washingtons og Bruxelles' reaktion på FN's generalsekretærs opfordring til at lette og ophæve ensidige sanktioner midt i corona-viruspandemien var tværtimod, uden fortilfælde, at stramme vedtagne begrænsninger – uden om FN's Sikkerhedsråd – herunder indførelsen af den berygtede Cæsarlov i juni 2020. Desværre omtalte den ærede repræsentant for USA og andre vestlige kolleger en masse ting i dagens taler, men ikke USA's og EU's sanktioner og deres dramatisk negative effekt på almindelige syrerere".

Hvordan kan en nation, der hævder at være optaget af menneskerettigheder, påtvinge sult for millioner af børn i Syrien og Yemen gennem sanktioner og krig? Hvordan kan en nation, der har dræbt millioner af uskyldige muslimer for at opnå "regimeskifte" i Irak, Libyen og Syrien, kræve moralsk renhed over islam ved at erklære Kina skyldig i "folkedrab" mod uigurerne – som både Pompeo og Blinken har gjort – når enhver af deres repræsentanter blot behøver at rejse til Xinjiang for at se, at det er en total løgn?

Der har været et drastisk svigt af moral i den transatlantiske verden – svigt i at imødegå pandemiens dødelige forløb, manglende medfølelse med ofrene for deres krige og sanktioner, manglende håndtering af de mest grundlæggende menneskerettigheder, inklusive fattigdom og sult inden for

deres egne lande.

Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen skaber de institutionelle rammer, hvormed politiske ledere og berørte borgere kan og må handle for at vende dette onde, og inspirere verden til at genoprette menneskets værdighed gennem internationalt samarbejde, for at genskabe en kærlighed til videnskab, til skønhed, til klassisk kultur og menneskelig udvikling. Det malthusianske nye grønne klimaudspil, 'Green New Deal', kan og må besejres. Download og cirkuler brochuren "Det store spring tilbage – LaRouche knuser 'Green New Deal'-svindlen".

Kupbestræbelser i desperation – Biden og demokraterne har ingen steder at skjule sig

Okt. 20 (EIRNS) – Afsløringerne fra Hunter Bidens e-mails har sprængt det i forvejen spinkle forsøg på at dække over den paniske indsats fra Biden-kampagnen for at komme igennem valget uden, at flertallet af den amerikanske befolkning får kendskab til hans kriminelle opførsel. Hans mafioso-svindelforetagende – dvs. Obamas politiske maskine og dens bagmænd i City of London, Wall Street, medierne og det militærindustrielle kompleks – har skjult sig bag Russiagate-
'skrønen' hver gang en flig af sandheden er kommet op til overfladen. Men denne gang er det en fuld tilståelse af de kriminelle, med deres egne ord. Som Hunter fortalte sin datter: "Rolig, i modsætning til fatter, vil jeg ikke forlange, at du skal give mig halvdelen af din løn." Denne "løn" var selvfølgelig de millioner han modtog for hemmelige

positioner og aftaler om at købe indflydelse hos sin far, positioner, som derefter blev beskyttet af hans far, som i Joes berømte krav om, at anklageren, der efterforskede Hunters 'tag selv bord' ved Burisma blev fyret, hvis ikke Ukraine skulle miste en milliard dollars i hjælp fra USA.

Og dog kan dette kriminelle foretagende, inklusive Obamas håndlangere, John Brennan og James Clapper, ikke bare give op, så de skubber nu løggen langt ud over ethvert niveau af troværdighed. Et brev underskrevet af dem begge – og et par dusin andre, overvejende Obama-efterretningsoperatører – blev frigivet i dag, hvori det hævdes, at "laptop-operationen" (som de kalder den), baseret på deres indgående erfaring, "har alle de klassiske kendetegn for en russisk misinformationsoperation". De indrømmer, at de ikke har nogen idé om, hvorvidt e-mails'ene er ægte eller ej, og at "vi ikke har bevis for russisk involvering," men – hallo – hvem har brug for bevis? Det havde vi ikke førhen, hvor vi i fire år holdt svindlen i gang! Når alt kommer til alt, skriver de, er dette "i overensstemmelse med russiske målsætninger... at skabe politisk kaos i USA og at uddybe politiske splittelser her, men også at underminere den tidligere vicepræsident Bidens kandidatur, og derved hjælpe præsident Trumps kandidatur".

Men præsident Donald Trump har nu en mand i spidsen for efterretningstjenesterne, som han kan stole på, direktør for den Nationale Efterretningstjeneste, John Ratcliffe, der har bekræftet, at den bærbare computer og e-mails er autentiske (hvorefter Obama-holdet erklærede, at Ratcliffe "ikke er en troværdig stemme", og, hævder de, "har overtrådt adskillige hovedregler" indenfor efterretningssamfundet – dvs. aldrig at fortælle sandheden). Hverken Joe eller Hunter Biden har benægtet, at den bærbare computer var Hunters, eller at indholdet er autentisk. Den kognitivt udfordrede præsidentkandidat, meddelte mandag morgen, hektisk for at undgå at blive udspurgt om det, at han går i skjul i fire dage, og ikke agter at vove sig ud af sin kælder før debatten

torsdag aften – og bliv ikke overrasket, hvis de finder en måde at aflyse debatten.

Som reaktion på Hunter Biden-historien, samt Facebook og Twitters paniske indsats for at censurere historien fra det amerikanske folk, optrådte LaRouchePAC's venner, William Binney og Kirk Wiebe, de whistleblowers fra NSA der afslørede den russiske løgn, om at Rusland hackede DNC, i dag i en 90-minutters LaRouchePAC-pressebegivenhed og advarede om, at " 'We Are Now in a Civil War' (With Regard to the Hunter Biden Censorship)" (vi befinder os nu i en borgerkrig – i forhold til Hunter Biden-censuren).

I mellemtiden kører Trump derudaf på alle cylindre og afholder to stævner hver dag for titusinder af entusiastiske tilhængere og derudover to eller flere presseinterviews. Han har krævet, at justitsminister Barr indleder en undersøgelse af de åbenlyse beviser for, at Joe og hans søn har ledet en "kriminell virksomhed" i årevis – og at sandheden skal præsenteres for det amerikanske folk inden valget.

Trump er også fuldt engageret på den ekstremt farlige udenrigspolitiske front. Han har udsendt præsidentielle hjælpere – ikke drengene fra Pompeos udenrigsministerium – til Damaskus fire gange i den seneste periode på en mission, der er hemmelig, men klart er rettet mod at nå hans ofte erklærede intention om at få det amerikanske militær trukket ud derfra, ligesom han også har krævet, at tropperne i Afghanistan vil være ude inden jul.

Det blev også meddelt i dag, at Rusland og USA har nået til enighed om at udvide den nye strategiske våbenreduktions-traktat START med endnu et år, for at give tid til at forhandle om en ny aftale, der dækker de nye våbensystemer, der er udviklet af russerne og er under udvikling i USA. Et nyt atomvåbenkapløb er blevet undgået for indeværende.

Pompeo har fortsat sin psykotiske kampagne for at dæmonisere

Rusland og Kina, helt op til randen af krig, hvor vi står i dag. Ruslands faste vicerrepræsentant ved FN, Dmitry Polyanskiy latterliggjorde Pompeos gennemskuelige stunt med at erklære, at USA ensidigt kan tilsidesætte FN's Sikkerhedsråd ved at genindføre de udløbne sanktioner mod Iran. "Stop med at ydmyge USA i denne meningsløse indsats!" skrev Polyanskiy på Twitter. "Gør USA respekteret igen!"

I mellemtiden talte Trumps ven David Beasley, administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram på et hastemøde i Danmark om den igangværende hungersnød i Sahel – hungersnød har, ifølge Beasleys rapportering, kostet 7 millioner menneskeliv allerede i år rundt omkring i verden, og truer med at dræbe mange gange dette antal, medmindre der foretages øjeblikkelig handling. Præsident Trump har fokuseret sin udenrigspolitik på udvikling – genoplivet Amerikas støtte til atomkraft verden over, og gjort brug af 'International Development Finance Corporation', som han etablerede i 2019 til at finansiere reelle udviklingsprojekter for amerikanske virksomheder i udlandet. Forslaget fra Schiller Instituttet om at søsætte et omfattende projekt for fødevareleverancer, der bruger amerikanske landmænd og det amerikanske militær som kernen i en international mobilisering for at stoppe hungersnød og redde millioner af liv, er en idé, som Trump og Beasley kunne iværksætte så godt som øjeblikkeligt for at inspirere verden til at indlede det massive internationale samarbejde, der kræves for at afslutte det nuværende kaos og bevæge os ind i et nyt paradigme for menneskeheden.

Verdens stormagter forbereder

sig på krig – kun direkte diplomati mellem verdenslederne kan forhindrer en katastrofe.

18. september 2020 (EIRNS) – Da Præsident Trump i torsdags talte til en kæmpestor forsamling i Wisconsin, gentog han at han trækker de militære styrker ud af Afghanistan, Irak og delvist Syrien. Han erklærede, at USA's våben er til for "at holde os ude af krige", ikke for at udkæmpe dem. Det er slet ikke tydeligt, om ministrene Pompeo og Esper er enige – og heller ikke om de har tænkt sig at følge Trumps ordrer.

Det åbenlyse militærkup, støttet af højtstående officerer, som blev belyst på Schiller Instituttets konference den 5. september i en eksplosiv præsentation af fhv. chef for Pentagons strafferetlige afdeling, fhv. oberst Richard Black, er et resultat af vreden blandt det militærindustrielle kompleks imod Trumps ønske om fred – især hans gentagne påstand om, at "det er en god ting, ikke en dårlig ting, at være venner med Rusland", en overbevisning som, indtil for nyligt, også gjaldt Kina.

Se blot hvordan Pentagon udfører sine operationer, og husk Trumps udtalelse til pressen den 7. september, hvor han sagde: "Jeg påstår ikke, at militæret elsker mig – soldaterne gør, men lederne i Pentagon gør nok ikke, for det eneste de vil er at udkæmpe krige, så alle de vidunderlige firmaer, som laver bomber og laver fly og alt det andet, forbliver glade" – det er det ærligste en præsident har været om de ledende fraktioner i Pentagon, siden præsident Eisenhower identificerede faren ved det militærindustrielle kompleks i 1961. Overvej følgende:

- Den 17. september offentliggjorde NATO en ny kommandogruppe,

“den Atlantiske Kommando”, ledet af admiral Andrew Lewis, øverstkommanderende for USA’s 2. flåde, som skal “sikre kritiske forstærknings- og forsyningsruter fra Nordamerika til Europa”- endnu en forberedelse på krig med Rusland. Admiral Lewis, som bevis herfor, kommanderer i dag en anti-ubådsøvelse i Nordatlanten, med angrebsskibe, styrede missiler, to hurtige angrebsatomubåde og fly.

“Vi er nødt til at opretholde vores positionelle fordel i forhold til russernes undersøiske kapacitet”, sagde Lewis.

- Admiral Charles Richard, øverstbefalende for den amerikanske strategiske kommando, fortalte i går til Senatet, at “det er vigtigt for nationen at vedligeholde evnen til at foretage en atomprøve, hvis der skulle opstå et problem.”

- Den 17. september udtalte den amerikanske Stillehavskommandos øverstbefalende, admiral Phil Davidson, til organisationen “Missile Defense Advocacy Alliance” (Alliance for støtte til Missilforsvar), at USA hurtigst muligt må forsyne Guam med både omfattende ny missilforsvarskapacitet, for at beskytte de “milliarder af dollars i forsvarsudstyr” som er udstationeret der, men også med omfattende offensiv missilkapacitet: “Kina har en dybtgående fordel over USA i forhold til deres ballistiske missiler og et kæmpe forspring i deres jord-til-luft-missiler. Vi er nødt til at komme med i det offensive magtspil”.

Alt dette skete på den samme dag. Er det “et spil”, som admiralen påstår? Rusland og Kina tror ikke længere, at dette bare er normale tider, men derimod at de begge er truet af en invasion – og de tager de nødvendige forholdsregler for at forberede sig på denne invasion.

Pompeo sendte sin viceudenrigsminister, Keith Krach, til Taiwan for at deltage i en mindehøjtidelighed for Lee Teng-hui, grundlæggeren af Taiwans uafhængighedsbevægelse; et alvorlig brud på Et-Kina-politikken, som har været grundlaget for fred i Asien siden Vietnam-krigen.

PLA (Folkets Befrielseshær, Kinas militær) reagerede med en

stor militærøvelse i dag, med overskrifter i den kinesiske presse om en "øvelse for overtagelse af Taiwan", og om at "PLA påbegynder ægte kamporienterede øvelser i Taiwan-strædet". De betragter ikke Pentagons hensigt som "inddæmning" alene, men som en mobilisering til angreb. Mens Kina ikke vil angribe en anden nation, vil de ihærdigt forsvare deres egen.

I mellemtiden i Moskva, meddelte forsvarsminister General Sergei Shoigu, at mens den militærpolitiske situation i den vestlige strategiske sektor fortsat er anspændt, vil Rusland også på dramatisk vis opbygge det "østlige militære distrikt", for at neutralisere voksende trusler" og samtidig "udvikle den nordiske flåde for at styrke landets forsvarskapacitet og sikre Ruslands nationale interesser i Arktis.

Krigstrommerne lyder. Tror de vanvittige i en periode med termonukleare våben, at de kan "vinde" en krig mod Rusland og Kina? Til hvilket formål? For at bevare "vores livsstil" og vores "værdier", som de så ofte udtaler? Er "vores livsstil" defineret af oprør på gaden, en omfattende narkotikaepidemi, økonomisk forfald, evig krig og kulturelt forfald? Eller vil præsident Trumps intentioner om at genoprette suverænitet, ikke kun for USA men for alle nationer, og især Rusland og Kina, blive respekteret.

Oberst Blacks advarsel om et militært kupforsøg giver genlyd vidt omkring. Mere end 72.000 har set hans video fra Schiller Instituttets konference, mens snesevis af nyhedstjenester har spredt budskabet. Mere end 7000 så et interview med Oberst Black på den britiske hjemmeside "the UK Column". Præsidenten er med sikkerhed klar over faren.

En løsning på alle disse farer er i præsidentens hænder – til at afsætte en dato for det møde, som præsident Putin foreslog, og som Trump sagde ja til, mellem de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, helst i løbet af FN's generalforsamling, der netop er begyndt, og tage fat på den eksistentielle krise menneskeheden står overfor i alle dens

facetter.

Røde streger og regimeskifte

Den 20. september (EIRNS) – Sundhedsminister Alex Azars besøg i Taiwan (i forlængelse af falske påstande om at Taiwan havde advaret WHO mod farerne ved coronavirus), den amerikanske FN-ambassadørs meget offentlige møde på en fortovsrestaurant med den øverste taiwanske repræsentant, yderligere våbensalg til Taiwan, “navigationsfriheds”-operationer i Taiwan-strædet, besøg af en viceudenrigsminister på nævnte ø – disse nylige handlinger fra USA’s side risikerer at krydse den rødeste af Kinas røde streger: ét-Kina-politikken.

Kina reagerer med stigende beslutsomhed mod de voksende provokationer mod landet, som det ses med de nylige flyvninger af 19 kampfly fra det kinesiske Folkets Befrielseshær (PLA) hen over midten af Taiwan-strædet og ind i af Taiwans luftforsvars Identifikationszone .

Det kinesiske udenrigsministerium har indtil videre nægtet at kommentere direkte på flyvningerne, men udtalte sig den 17. september imod viceudenrigsministerens besøg: “Kina er stærkt imod enhver form for officielle bånd mellem USA og Taiwan. Vores holdning er konsekvent og klar. USA’s insisteren på viceudenrigsminister Keith Krachs besøg i Taiwan krænker i alvorlig grad ét-Kina-princippet og de tre fælles kinesisk-amerikanske kommunikéer, styrker ‘Taiwans uafhængigheds-separatister’ og underminerer kinesisk-amerikanske forbindelser såvel som fred og stabilitet over Taiwan-strædet ... Kina vil i lyset af udviklingen af situationen reagere efter behov”.

Hu Xijin, chefredaktør for Global Times, skrev, at disse

flyvninger er "PLA's praktiske øvelse for en overtagelse af øen ... Hvis øens militær vover at afgive det første skud mod PLA's jetfly, så vil PLA iværksætte destruktive slag mod øens militære styrker og skubbe Taiwan-spørgsmålet ind i en helt ny fase". Man mindes om farerne i Syrien og andre dele af verden, hvor undgåelse af global krig kan afhænge af en individuel amerikansk eller russisk pilots færdigheder.

Krigsfarens er også taget til gennem gale Mike Pompeos narrestreger i FN. Han insisterer på, at de fulde FN-sanktioner over for Iran er trådt "tilbage i kraft", til trods for at Sikkerhedsrådet overvældende stemte imod det amerikanske initiativ for at genindføre dem, og truede tredjelande med at gengælde enhver opfattet manglende gennemførelse af dem: "USA forventer, at alle FN's medlemsstater fuldt ud overholder deres forpligtelser til at gennemføre disse foranstaltninger. Hvis FN-medlemsstater ikke opfylder deres forpligtelser til at gennemføre disse sanktioner, er USA parat til at bruge vores indenlandske myndigheder til at pålægge konsekvenser for disse udeladelser..." Dette er en blankofuldmagt til at indlede sanktioner mod ethvert land, der har fornuft til at indse, at USA efter at have trukket sig tilbage fra JCPOA ikke har nogen autoritet til at kræve en genindførelse af sanktionerne. Dette inkluderer Frankrig, Tyskland, Storbritannien, Rusland og Kina, for blot at nævne nogle få.

Denne march mod krig truer hele verden, gavner ingen nation og forårsager enorm skade på USA's langsigtede status, hvis nationale interesser ikke bliver tjent. Den eneste vinder er det britiske imperium, der for enhver pris (inklusive atomare omkostninger) søger at forhindre enhver trussel mod den transatlantiske verdensorden.

Det seneste overgreb på USA's ageren som en forfatningsmæssig republik, der er i stand til at have en fornuftig tankegang om dens fremtid, ses i de seneste angreb på præsident Donald Trump, der udøver de åbenlyst forfatningsmæssige beføjelser af

sit embede: at udnævne dommere til højesteret. Nancy Pelosi har nægtet at udelukke muligheden for – igen – at anlægge en rigsretssag mod Trump for at stikke en kæp i hjulet på Senatets arbejde, for at “beskytte vores demokrati” ved at forhindre præsidenten i at udnævne – og Senatet i at bekræfte – en ny dommer. Den evnesvage Joe Biden formåede at sætte nogle få sætninger sammen: “Folk vil ikke finde sig i dette; de vil ikke stå for dette magtmisbrug, dette forfatningsmæssige misbrug”. Har nogen konsulteret forfatningen? Der står tydeligt, at “[Præsidenten] skal nominere, og med råd og samtykke fra Senatet, udnævne ... dommerne til højesteret”.

Præsident Trump har potentialet til at bryde med det britiske spil og samarbejde med Rusland og Kina for at opnå en varig fred baseret på økonomisk udvikling. Men dette potentiale kræver en ændring i det omgivende miljø for at få succes. Det er vores job at skabe betingelserne for et sådant samarbejde. Vil du tage udfordringen op?